

Mētrienas Dzīve

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2019. gada marta avīze
Nr. 3 (245)

Viens mirklis, kas...

Kopbilde pie Piemiņas akmens

25. martā Mētrienas centrā pie akmens tikāmies, lai pieminētu un atcerētos tos, kuri izjutuši vienu no mūsu tautas sūrākajiem mirkļiem. Viens mirklis, kas aizslaucīja daudzu cilvēku cerības, ilgas, darbus un dzīves. Aizslaucīja nežēlīgi. Atstājot ne tikai rētas, bet arī izpostītas un sadragātas dzīves.

Dabā tāds dīvains nemiers... un ikdienas mieru iztraucē sirds nemiers, kas ik gadu martā iezogas pie latviešiem, kuru dzīves pirms 70 gadiem pārvērtās ar neziņu par to, kas notiek, par to, kas būs. Dzīve kā ar milzu cirvi tika pārcirsta divās daļās. Sākās cita dzīve – nereti ar badu, salu, ar mīļu cilvēku un māju zaudējumu.

Ar klusuma brīdi, ziediem un degošām sveču liesmiņām klātesošie tika aicināti pieminēt 1949. gada deportācijas un komunistiskā genocīda upurus.

*Gita Dzene, Mētrienas tautas nama vadītāja
Solvitas Stulpiņas foto*

Marts īsumā

02.03. Grupa mednieku ceļ medību torni Rāksalas silā.

06.03. Madonas novada domes deputāti tiek ar Mētrienas pamatskolas skolēnu vecākiem un skolotājiem, runājot par Mētrienas pamatskolas slēgšanu.

08.03. Dāmu deju grupa „Saulgriezies” piedalās deju koncertā Sīļukalnā.

08.03. Tautas namā leļļu teātris „Tims” ar koncertprogrammu.

11. – 15.03. Pavasara brīvdienas Mētrienas pamatskolā.

14.03. Makšķerēšanas vietas ierīkošana Odzijas ezerā pie veco dzirnavu upītes ietekas.

16.03. Volejbolisti apmeklē nacionālās līgas komandu spēles Aizkrauklē.

18.03. Tautas namā lekcija par veselīgu uzturu un fizisko aktivitāšu nozīmi ikdienā.

19.03. Tautas namā iespēja iegādāties apavus un somas no Anglijas.

23.03. Mētrienas mednieku sapulce.

23.03. Vidējās paaudzes deju kolektīvs „Meteri” svin 10 gadu jubileju.

25.03. Piemiņas brīdis pie Piemiņas akmens „Visiem, kas dzīvojuši Mētrienā”.

28.03. Biedrības „Ābele” meitenes mācās gatavot celaines.

28.03. Madonas novada domes deputāti pieņem lēmumu par Mētrienas pamatskolas slēgšanu.

30.03. Mētrienas amatierteātris „Maskarāde” viesojas Meirānos.

*Notikumus apkopoja
Ilmārs Grudulis*

Mētrienas 21. gadsimta drūmākā diena

REDZESLOKĀ

Mētrienas sabiedrību satriciešo notikumu hronoloģija ir sekojoša. 16. janvārī Mētrienas pamatskolā ieradās Madonas novada domes priekšsēdētājs Agris Lungevičs un Izglītības nodaļas vadītāja Solvita Seržāne. Apbrīnojami, ka skolā saruna notika tikai ar Mētrienas pagasta pārvaldes vadītāju Andri Dzenovski. Solvita Seržāne personīgi pārliecinājās e-klasē par skolēnu skaitu. Acīmredzot jutās vīlusies, jo skaits atbilda reālajai situācijai, nekā bija saņemtas nepareizas ziņas.

21. februārī skolā sanāca bērnu vecāki, lai ar skolotājiem diskutētu par turpmāko skolas likteni. Pirms tam uz novada domi tika izsaukti pagasta pārvaldes vadītājs un skolas direktore.

6. martā novada deputāti un Izglītības nodaļas pārstāves skolā tikās ar bērnu vecākiem. Interesanti, ka stundu iepriekš skolotāji tika aicināti uz pārrunām ar Izglītības nodaļas vadītāju un viņas vietnieci Sarmīti Jansoni. Nepārprotami tika paziņots par Mētrienas pamatskolas reorganizāciju. Skolotāji bija sapratuši, ka viņu uzstāšanās skolas aizstāvībai sapulcē nebūs vēlama. Tāpēc vienīgās no skolotājiem uzstājās Vija Toča un Zane Beģe-Beggis. No vecākiem visaktīvāk sarunās piedalījās Iģita Auziņa, Gunta Zommere, Valdis Broks, Inga Broka un Arvis Mincāns. Tomēr nosacīti „abas pretējās nometnes” pie savstarpējas sapratnes nenonāca.

Turpinājums Mētrienas skolas epopejai bija 9. martā novada padomes finanšu komitejas sēdē. Sēdē Izglītības nodaļas vadītāja S. Seržāne sniedza skaidrojumu, kāda situācija izveidojusies Mētrienas pamatskolā. Izglītības un kultūras komiteja un finanšu komiteja savu lēmumu izvirzīja uz domes sēdi. Lēmuma projektu atbalstīja visi finanšu komitejas sēdē esošie deputāti. Vienīgais, kurš uzdrošinājās izteikt pretējas domas, bija deputāts Andrejs Ceļapītērs. Sakarā ar to, ka skolas ēkā tiek saglabāta pirmsskolas grupa un feldšeru vecmāšu punkts, viņš aicināja organizēt mācību procesu 1. – 4. klasei, jo nekādu ekonomiju budžetā, slēdzot skolu, iegūt nevarēšot. Tomēr, pretēji apgalvojumiem, par Mētrienas skolas likteņa tālāku virzību iedzīvotāji vēl nebija sapratuši.

Neskatoties uz daudzajām apspriedēm, tās notika pārāk šaurā lokā. Uz deputātu tikšanos ar iedzīvotājiem tika aicināti tikai bērnu vecāki. Par finanšu komitejas sēdi mētrienieši netika informēti. Tāpēc tajā piedalījās tikai divi

Vecāki neziņā, kas būs.

Deputāti. Izsakās Z. Gora.

Valdis Broks.

pagasta pārstāvji, kuri arī vienīgi uzsvēra, ka skolu nevajadzētu slēgt. Šī doma saskanēja tajā pašā laikā Izglītības ministres izteikumos par mazo skolu saglabāšanu.

Mētrienas skolas traģēdija beidzās 28. martā Madonas novada domes sēdē, kad deputāti nolēma skolu slēgt. Uz šo sēdi nebija aicināts neviens no Mētrienas. Kā neaicinātie viesi piedalījāmies mēs – Vallija Sīpola, Gunta Zommere, Ilmārs Grudulis. Protams, arī pagasta pārvaldes vadītājs A. Dzenovskis. Madonas novada domē, ne tikai šoreiz, bet arī vispār esot pieņemts, ka jautājumi jāapspriež lietišķi, bez emocijām. Kā gan man varētu nebūt emociju, ja mans vecvectēvs, vectēvs, vecāmāte, māte līdz Pirmā pasaules kara bēgļu gaitām mācī-

jās šajā skolā. Arī es pats, visi mani bērni ir beiguši šo skolu. Arī viens mazbērns! Kur mācīsies mani mazmazbērni, nav zināms.

Kopš 1961. gada Mētrienas pamatskolas sporta zālē notiek sporta nodarbības, kurās daudzkārt piedalījušies un turpina piedalīties Atašienes, Ļaudonas, Lazdonas un Praulienas sportisti.

Mētrienas pamatskola pastāvēja 150 gadus. Sāka darbību cara laikā. Nepārtrauca darbību 1905. gada revolūcijas laikā. Turpināja izglītēt Pirmā pasaules kara laikā, Oktobra revolūciju laikā, Otrā pasaules kara laikā. Bieži vien skolā nebija vairāk par 20 – 30 cilvēkiem. Mans piemērs ir tikai viens no simtiem.

Manuprāt, nepareizi tika organizētas

tikšanās un apspriešanas. Vajadzēja aicināt ne tikai skolēnu vecākus, bet visus iedzīvotājus, jo viņu bērni sastādīs nākošo izglītojamo kontingentu. Uz šādu iebildi mums trīs mētrieniešiem Solvita Seržāne atbildēja, ka ne jau viņai jāaicina apmeklētāji. Cerams, ka novada dome varētu šos pienākumus pienācīgi sadalīt.

Likvidācijas sēdē deputāti sacentās, kā stingrāk paust savu nostāju. Ja deputāte Antra Gotlaufa sacīja, ka runāšot skarbi, tad deputāts Dombrovskis uzsvēra, ka būšot ļoti skarbs. Toties neviens no klātesošajiem nespēja ne vārda atbildēt uz deputāta Valentīna Rakstiņa izteikumiem par to, ka likvidējot mazās skolas, novada budžets neko neiegūst. Tāpat atbildi nesauņēma arī otrs oponents Andrejs Ce-

ļapītērs par sākumskolas saglabāšanu.

Par skolas likvidāciju atbildība būtu jāuzņemas arī Izglītības nodaļas vadītājam, jo netika palīdzēts, lai bērni neietu prom no Mētrienas un netika risināti arī citi skolā sasāpējušie jautājumi. Tas asi izskanēja arī deputātu tikšanās reizē ar vecākiem.

Savulaik likvidēja sadzīves pakalpojumu iestādes, aptieku. Par katru cenu gribēja likvidēt arī feldšeru vecmāšu punktu. Par likvidētajām šīm iestādēm daudzos pagastos notiek atjaunošanas ciņas. Nav zināms, kādus pakalpojumus, ar novada domes atbalstu, vēl varētu likvidēt.

Ilmārs Grudulis
Solvitas Stulpiņas foto

„MaskaRāde” dodas uz salidojumu

SKOLAS ZIŅAS

27. marts kalendārā atzīmēts kā Starptaustiskā teātra diena. Visi lielie teātri un aktieri atzīmē šo dienu, arī Mētrienas tautas nama amatiereteātris „MaskaRāde” svinēja teātra dienu.

30. martā teātra kolektīvs „MaskaRāde” atsaucās uz Meirānu tautas nama uzaicinājumu piedalīties amatiereteātru salidojumā „Dzīvojam priekam”.

Meirānu tautas namā salidoja 6 amatiereteātra kolektīvi – Praulienas amatiereteātris, Lubānas amatiereteātris „Priekšspēle”, Gaigalavas amatiereteātra kolektīvs „Apinis”, amatiereteātris „Bykoviši”, Mētrienas amatiereteātris „MaskaRāde” un mājiņieki Meirānu amatiereteātris „Zeltrači”. Teātra kolektīviem bija jāpieturas pie devīzes „Dzīvojam priekam”, jāparāda neliels uzvedums ar humora piesitienu.

Kā sacīt jāsaka, ja dzīvojam, tad dzīvojam priekam. „MaskaRādei” arī iz-

„MaskaRāde” Meirānos.

devās iepriecināt skatītājus ar saviem skečiem „Vizīte pie daktera” un „Teātra aizkulisēs”.

Tas ir jauki, ka agrā pavasarī var

ķert C vitamīna devu caur prieku un smiekliem.

Inga Broka

Izrāde bērniem

8. martā Mētrienas tautas namā ciemojās leļļu teātris „Tims” ar koncertprogrammu „Šreks un Ēzelītis dejā lec...”

Šreks un Ēzelītis Latvijas dziesmu un deju svētkos nepiedalījās dažādu apsvērumu dēļ, tāpēc tagad viņi māca bērniem dziesmas un dejas, kuras tika gatavotas Latviešu dziesmu un deju svētkiem. Izrādes laikā galvenie pasaku tēli aicināja bērnus uz atraktīvu kopā dziedāšanu un dejošanu.

Gīta Dzene,
Mētrienas tautas nama
vadītāja
Gītas Dzenes foto

Leļļu teātra izrādes apmeklētāji.

Leļļu izrādes maskas.

Mūžības patiesība gara daiļumā

SVĒTKI

Dod man sauli, zvaigznes, laukus,
dod man pasaul's gaišo telpu,
Dod man puķes, kokus, kalnus,
zaļu zemi, ziedu elpu,
Sniedz man skatu dzidro prieku,
balsi gaišo, vaiga zeltu,
Un es svētnīcu tad jaunu
neapjaustai Dailei celtu.
Sniedz man laipno smaīdu trīsās
dvēslī izplaukušo ilgās,
Nāc un augšup mani vedi
mīlas debess zelta zilgās,
Vedi šķīstumā un daiļē,
gara bezgalīgā gaismā,
Un es saulei līdzīgs kļūšu,
zemi skaudams mīlas gaismā.

Pēc koncerta.

Tā par sievieti izsakās Rihards Rudzītis. 8. marts ir Starptautiskā Sieviešu diena. Arī pie mums šie svētki laidoši dziļas saknes, un mūsdienās tie visvairāk saistās ar obligātām dāvanām no vīriešu pušes, kas visbiežāk ir tulpju pušķis, šampanietis un saldumi. Vai tā bijis arī svētku dienas rašanās pirmsākumos? Nebūt nē. Patiesībā visi jau sen aizmirsuši Sieviešu dienas patieso būtību, tās sākotnējo politisko un sociālo jēgu praktiski atstājot bez ievērbas. Kas tad patiesībā ir Starptautiskā sieviešu diena un kā tā radusies?

Mēs šos svētkus, tāpat kā 23. februāri, savulaik saņēmām mantojumā no PSRS. Savas rašanās brīdī tie gan nebija tik viennozīmīgi. Piemēram, 23. februāri izdomāja svinēt 1922. gadā kā Sarkanās armijas un flotes dienu, taču kopš tā laika divreiz mainījies šīs dienas nosaukums un arī paši svētki krietni mainījuši savu būtību, pamazām no armijas dienas pārvēršoties vīriešu spēka slavināšanā. Līdzīgs liktenis piemeklējis arī 8. martu. Radīti kā cīņas pret sievietes darbu un cīņas par dzimumu vienlīdzību simbols, svētki pamazām pārvērtušies par vēl vienu dienu gadā, kad uzdāvināt sievietēm ziedus vai dāvanu.

Daudzi par Starptautiskās sieviešu dienas rašanās iedīgli uzskata 1857. gada 8. martu, kad, protestējot pret smagajiem darba apstākļiem un zemo apmaksu, Ņujorkas ielās izgāja tekstilnozarē strādājošās sievietes. Līdzīgi mītiņi dažādu iemeslu dēļ tieši šajā pašā datumā notika arī vēlākos gados dažādās valstīs, taču par nozīmīgu dienu 8. marts kļuva, pateicoties Klārai Cetkinai un Rozai Luksemburgai, kad pēc 1909. gadā notikušās kārtējās sieviešu iziešanas ielās, 1910. gadā organizētajā Sieviešu konferencē tika nolemts, ka nepieciešama viena konkrēta svētku diena, kas paredzēta sieviešu līdztiesības jautājumu virzīšanai.

Toreiz 8. marts nebūt nebija tik miermīlīgi svētki un netika svinēti ar ziediem, saldumiem un šampanieti, bet gan tika pavadīti ar mītiņiem un demonstrācijām. 1913. gadā Starptautiskā sieviešu diena nonāca arī līdz Krievijai, kur pamazām ar katru gadu pieaugot sieviešu protesta vilnim, kļuva par vienu no virzošiem faktoriem ceļā uz revolūciju. Tā nu sakrīt ar vienu no nozīmīgākajiem lūzuma punktiem Krievijas vēsturē, 8. marts kā svētku tradīcija stingri iesakņojās PSRS un apmēram līdz pagājušā gadsimta septiņdesmitajiem gadiem pirmām kārtām tika asociēts ar revolūcijas dalībniecēm un veiksmīgu cīņu par sievietes neatkarību.

Tā vai citādi, bet 8. marta svētku vēsture liecina par to, ka Starptautiskā sieviešu diena bija paredzēta kā sieviešu emancipācijas un cīņas pret sievieti popularizācijas instruments.

Kad tieši un kādā veidā mītiņus un demonstrācijas nomainīja ziedu un saldumu dāvināšanas tradīcija – par to vēsture klusē. Daži vēsturnieki uzskata, ka pie vainas ir noteikta un apzināta padomju valdības politika. Jo jau trīsdesmitajos gados Krievijā tika likvidētas nodaļas, kas nodarbojās ar sieviešu izglītības un līdztiesības jautājumiem, tādējādi liedzot sievietēm sasniegt jaunas attīstības iespēju virsotnes. Sekojošās sieviešu organizācijas bija vairāk nomināla rakstura. Pamazām revolucionārā tematika izzuda arī no atklātnītēm, un akcenti tika likti uz sievietes skaistumu un mātišķumu, padarot svētkus līdzīgākus Mātes dienai.

1966. gadā, kad PSRS pie varas bija L. Brežņevs, 8. marts kļuva par izejamo dienu, pilnībā zaudējot savu aktīvo sieviešu tiesību aizstāvības izpausmi. Jo kurš gan grib savu brīvdienu ziedot cīņai par emancipāciju? Tā jāpavada kopā ar ģimeni.... Kā nu kurš to darīja, tas ir cits

stāsts.

Krievijā joprojām 8. marts ir oficiāla valsts svētku diena. Tāpat tas ir Ziemeļkorejā, Ķīnā un Burkinafaso. Taču, neskatoties uz to, ka Starptautiskā sieviešu diena citās valstīs netiek uzskatīta par oficiāliem valsts svētkiem, cilvēki tik un tā to svin. Turklāt svētku popularitātei ir tendence pieaugt, par ko sevišķi rūpējas ANO. 1977. gadā Apvienoto Nāciju Organizācija piedāvāja savām dalībvalstīm izvēlēties jebkuru dienu, kad tiktu atgādināts par sieviešu līdztiesības ideju visā pasaulē, un par šo dienu tika izvēlēts visiem jau tik pierastais 8. marts.

ANO, pirmkārt, izmanto šos svētkus kā iemeslu, lai runātu par sievietēm svarīgiem sociālajiem jautājumiem. Katru gadu tiek izvēlēta viena konkrēta tēma, kurai tad arī veltīti visi spēki. 2013. gadā tika runāts par vardarbību pret sievieti, 2014. gadā tika aktualizēta sieviešu līdztiesības kā visas cilvēces progresa tēma, bet 2015. gada tēmas nosaukums bija: „Iedvesmojot sievietes, mēs iedvesmojam pasauli”.

Šo svētku simbols ir violetas krāsas lenta.

Un šos svētkus skaisti svinēja Mētrienas tautas nama dāmu deju grupa „Saulgriezes”, piedaloties deju koncertā Sīļukalnā. Dejojām divas dejas – „Saldā dzīve” un „Puķīte pa dambi”. Pēc koncerta bija jautras atrakcijas, dejas un atmiņu stāsti.

Paldies Mētrienas pagasta pārvaldei par atbalstu, šoferītim Viktoram par vizināšanu. Paldies manām meitenēm par raitu dejas soli!

Koncertā piedalījās deju kolektīvi no Sīļukalna, Rugājiem, Vanagiem, Varakļāniem un folkloras kopa „Kolnasāta” no Sakstagala.

Solvīta Stulpīņa

Foto no „Saulgriežu” personīgā arhīva

Laiks celainēm SIEVIEŠU KLUBIŅĀ

Savu nosaukumu celaines ieguvušas no celu galdiņiem – dēlīšiem, kuros ievērtie velku pavedieni aušanas procesā maina vietas līdz ar dēlīšu pagriezieniem, pēc katra ieaustā auda pavediena.

Celu aušanas tehnika bija pazīstama jau senajā Ēģiptē. Senākie Ēģiptes celu audumi tika austi tikai no līnu šķiedras un tie tika lietoti ceremoniju tērpu darināšanā. Viduslaikos celu tehnika bija plaši izplatīta visā Ziemeļeiropā, īpaši Skandināvijas valstīs. Latvijā celu aušanas tehnika ir saglabājusies līdz mūsu dienām.

Celu aušanas tehnika ir viena no senākajām tekstiliju darināšanas tehnikām Latvijas teritorijā. Celu aušanas rīki atrasti Latvijas teritorijā jau vidējā dzelzs laikmeta kapenēs. Pēc zinātnieku pētījumiem, celu audumi ir bijuši pazīstami jau akmens laikmetā. Īpaši daudz celu audumu atrasts vēlā dzelzs laikmeta kapenēs un pēc šiem izrakumiem iespējams rekonstruēt senlatviešu tērpus.

Darinājumus celu tehnikā, iespējams izaust gareniski svītrainus, šķērsvītrainus, diagonāli svītrainus, skujainus un rakstainus.

Svītrainās un skujainās celaines latgaļiem sastopamas kopš 10. – 11. gadsimta. Senākā rakstainā celaine ar neielasītu līkloča rakstu Latvijā zināma no 9. gadsimta Tiras purva depoziāta, bet greznākās ar ielasīto rakstu lībieši, sēļi un latgaļi kopš 11. gadsimta darinājuši jostām. Visvairāk celaines bija izplatītas tieši Latgalē.

Aužot celaini, celaines vienu galu piesien pie vidukļa, bet otru galu – pie kāda stabila, nekustīga priekšmeta.

Darboties prieks.

Nodarbību vadītāja Daiga Drozdova.

Seno celaiņu vilnas pavedienos skatāmas četras krāsas – zila, dzeltena, sarkana, brūna, bet pamatam – fonam izmantoti gaišie līnu pavedieni.

Celaines mācījās arī biedrības „Ābele” dalībnieces un citas dāmas, kas vēlējās apgūt šo rokdarbu veidu.

Nodarbības vadīja Sarkanu Amatu

Darbam gatavas.

skolas pasniedzēja Daiga Drozdova. Ikdienā viņa sniedz grāmatvedības pakalpojumus, bet brīvajā laikā nodarbojas ar rokdarbiem. Uz Mētrienu viņu uzaicināja Mārīte Siliņa, kura arī darbojas Sarkanu Amatu skolā.

Biedrības „Ābele” telpās ir iegādātas stelles. Turpmāk varēs apgūt arī aušanas prasmi.

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Volejbols martā

SPORTS

Kā parasti skolas sporta zālē divas reizes nedēļā notiek volejbola nodarbības. Trešdienas pēcpusdienā spēlē tikai skolas audzēkņi. Piektdienās visa diena tiek veltīta volejbolam, izmantojot gan stundas, gan starpbrīžus. Parasti nodarbības sākas ar bērnodārza audzēkņiem, pēc tam spēlē jaunāko klašu skolēni. No pulksten 16.00 ierodas Praulienas, Madonas un Lazdonas skolu audzēkņi.

Labi palīgi treniņa darbā ir mūsu jaunās volejbolistes Anniņa Ivāna un Samanta Kraukle.

Apmēram pusotru stundu notiek meiteņu nodarbības, pēc kurām spēlē Salvis Krauklis, Imants Čulkovs, Rinalds Ilgsalietis.

Ap 18.30 sākas spēles jauniešiem no Mētrienas skolas vecākajām klasēm, vidusskolām un proftehniskajām skolām.

Mūsu uzmanība pievērsta, protams, mūsu izcilākajām volejbolistam Edgaram Točam, kurš cenšas sagatavoties

Olimpiskajām spēlēm. Tāpat priecājamies par trīskārtējo Latvijas kausa ieguvēju un pagājušā gada Latvijas čempionu Zigurdu Adamoviču. Komanda „Lūši” iekļuvusi Latvijas Republikas finālsacensībās. Zigurds cīnīsies par otro Latvijas čempiona titulu. Vecumnieku komandā vispusīgs spēlētājs ir Armands Grudulis, kurš Nacionālajā līgā cīnīsies par zelta medaļu Limbažu vienībā.

Ilmārs Grudulis

Projekta ietvaros

18. martā projekta „Veselības veicināšanas un slimību profilakses pasākumu īstenošana Madonas novada iedzīvotājiem” ietvaros Mētrienas iedzīvotāji tika aicināti uz lekciju ciklu par veselīgu uzturu un fizisko aktivitāšu nozīmi ikdienā. Savās zināšanās dalījās uztura speciāliste Maija Ceruka.

Lekcijas apmeklētājiem bija iespēja izmērīt ķermeņa kompozīciju – ar bioelektriskās impedances svāriem noteikt muskuļu, tauku un ūdens daudzumu organismā, ķermeņa masas indeksu, bioloģisko vecumu, ķermeņa uzbūves tipu un viscerālo tauku daudzumu.

Gita Dzene,
Mētrienas tautas nama vadītāja
Gitas Dzenes foto

Nodarbībās aktīvi iesaistās
Maruta Oša.

Nodarbību vadītāja.

Mētrienieši gatavojas makšķerēšanai un makšķerē

MAKŠĶERĒŠANA. MEDĪBAS

9. martā vienā no daudzajiem Vestienas ezeriem Āķēnā notika makšķerēšanas sacensības. Piedalījās četrdesmit dalībnieki. To skaitā no Mētrienas Rolands Kaļeņņikovs, Jānis Trops, Kristīne Mutore, Vitālijs Frolovs, Māris un Zigriņa Viči. Mūsu makšķernieki godalgotas vietas neguva.

Marta pirmajās dienās samērā labi plīču un plaužu lomi tika gūti Vecpiebalgā Alauksta un Ineša ezeros.

Pagājušais rudens un ziema bija ļoti nelabvēlīga zivju audzētājiem dīķos. Piemēram, Aināra Rudziņa dīķī praktiski caurteces nebija. Mākslīgo skābekļa ievadīšanu sāka par vēlu. Rezultātā atradām četrus noslāpušus platpīrus. Svarā no trīspadsmit līdz piecpadsmit kilogramiem katru. Arī karpu slāpšana bija vērojama. Īstos zaudējuma apmērus vēl nevar noteikt, jo uz pirmo aprīli dīķi daļēji klāja ledus kārtā.

Mētrienas makšķernieki gatavojas vasaras sezonai. Laipu pie Ezerkrastiem uzcēla Lauris Grudulis. Lai atjaunotu un sakārtotu esošo laipu, ir sagatavoti materiāli. Darbs notiks Stepana Nigeja vadībā.

Odzienas ezera Aizezeres malā savu laipu makšķerēšanai sagatavoja Jānis Trops un Vitālijs Frolovs.

Ar Māra Dāvidnieka un Norberta Aleknaviča palīdzību pie vecās dzirnavu upītes tika ierīkota makšķerēšanas vieta. Veca laiva tika nekustīgi nostādīta uz pāļiem. Upītei Žagata ir sena izmantoša-

1978. gada 28. martā mednieku kolektīvs atjaunoja veco dzirnavu dīķi pie Alejām.

nas vēsture. Vēl muižkungu Klota laikā upītes ūdeņi dzina koku zāģēšanas gateri. Bet dzirnavas pastāvēja līdz Otrajam pasaules karam. Sešdesmitajos, septiņdesmitajos gados Mētrienas mednieku un makšķernieku kolektīvs uz Žagatas upītes uztaisīja aizsprostu. Tā visa ieleja pret Alejām tika appludināta. No Nagļiem atveda un dīķī ielaida līņus un karpas. Bet

līdakas jau bija agrāk iedzīvojušās un palikušas upītē.

Diemžēl ap astoņdesmitajiem gadiem aizsprostu nojauc meliorācijas labad. Dīķis beidza pastāvēt.

Ilmārs Grudulis
Foto no Ilmāra Gruduļa personīgā arhīva

Rāksalas silā ceļ medību torni

2. martā Rāksalas silā uz J. Jefimova un I. Gruduļa robežas tika uzcelts medību paaugstinājums dažādu zvēru medībām. Darbā piedalījās Raivis Calmans, Kaspars Kaminskis, Juris Eglītis, Norberts Aleknavičs, Māris Dāvidnieks, Jānis Trops un Intars Tumanovs.

Izvēlētā vietā bieži uzturas aļņi, staltbrīeži, meža cūkas un stirnas. Pagājušajā sezonā nereti brūkleņu izcirtumu pārstai-

gāja lācis.

Celtniecības gaitā izrādījās, ka pietrūka naglu. Tāpēc celtniecības darbu divatā pabeidza Raivis Calmans un Kaspars Kaminskis.

Pirms torņa celtniecības lielu darbu ar savu ekskavatoru paveica Viktors Mutors. Viņš izlīdzināja platību no Rāksalas sila lielceļa gandrīz līdz medību objektam.

Ilmārs Grudulis

Medniekiem sākas jauna sezona

No 2019. gada 1. aprīļa līdz 2020. gada 31. martam notiek kārtējā medību sezona. Jeb citiem vārdiem – medību gads.

23. martā Mednieku namā notika sapulce ar divdesmit četru biedru piedalīšanos. Sapulcē vairāk nolēma sagatavot priekšlikumus par nākamo medību sezonu līdz 15. jūnijam, kad nolēma sasaukt nākamo sapulci. Pieņēma dažus konkrētus lēmumus. Kā, piemēram, medību mastu ierīkošana. Katram medniekam jāizgatavo viens pārvietojams paaugstinājums.

Kā zināms, Mētrienas mednieku un maksšķerņieku kolektīvs ir Madonas Mednieku un maksšķerņieku biedrības sastāvā. 23. marta sapulcē bija paredzēts iz-

skatīt vairākus kolektīva iekšējās kārtības noteikumus. Taču neviens no sapulces dalībniekiem īsti neatcerējās balsošanas procedūru. Tāpēc pēc dažām dienām ieguvām Madonas Mednieku un maksšķerņieku biedrības struktūrvienību (kolektīvu) nolikumu. Izrādās, ka visi lēmumi ir pieņemami ar vienkāršu balsu vairākumu. Vienīgais jautājums, kurā ir nepieciešams divas trešdaļas balsu vairākums, ir kolektīva izstāšanās no biedrības sastāva.

2018./2019. gada medību sezona Mētrienā tika aizvadīta veiksmīgi. Tika nomedīti 7 aļņu bulļi, 7 govīs un 10 aļņu teļi. Arī staltbriežu limiti tika izpildīti. Mednieki ieguva 7 staltbriežu bulļu trofejas. Nomedīja 10 govīs un 7 staltbriežu teļus. Jāatzīmē arī samērā veiksmīgās meža

cūku medības. No 40 meža cūku limitētiem dzīvniekiem tika nomedīti 37. Jau jūnija mēnesī sākas stirnu āžu medības. Līdz sezonas beigām bija nomedīti visi 25 ragaiņi. Mētrienas teritorijā ir liels stirnu populācijas blīvums. Tāpēc samērā viegli tika nomedītas 44 stirnu kazas un kazlēni. Liekas, ka tas stirnu skaitu jūtam ierobežojis. Sagaidāms 2019./2020. gada sezonā lielāks stirnu atšaušanas limits. Laimīgā kārtā pagājušajā sezonā Mētrienas meža cūku vidū nav konstatēts neviens saslimšanas gadījums ar Āfrikas cūku mēri. Sīkākas ziņas par pagājušās sezonas limitēto dzīvnieku medībām, mednieku veiksmēm un neveiksmēm sniegsim avīzes aprīļa numuriņā.

Mednieku kolektīva valde

Alīna Kaļeinikova

MĒNEŠA JUBILĀRE

Martā, kad atmostas daba, nokūst sniegs, meža piesaulītē no zemes sāk spraukties ārā zilās vizbulītes nozīmīgu jubileju svienu mūsu Alīna, kura savos skaistajos gados sajūsmina ar iznesību, asprātību, pieticību un milzīgām darbaspējām. Alīnas goda kodekss ir Bībele. Nedarīt otram to, kas pašam nepatīk, gādāt par slimu un vecu, nemelot. Bez šaubām, dzīvē ir dažādas situācijas, kad esi spiests izlīdzēties ar diplomātiskiem meliem un reizēm ir jāiemācās paklusēt.

Alīnas atbildes uz dažiem uzdotajiem jautājumiem.

Kuri Tev ir bijuši mūža nozīmīgākie cilvēki?

Dzīvot pasaulē ir skaisti, ja blakus ir labi cilvēki – mamma, kas mani ir izauklējusi, ar savām mācībām, prasmēm un ticību izglābusi no dažādām dzīves situācijām. Ar saviem bērniem, vedeklu, znotu un mazbērniem – brīnišķīgo, sirdsskaidro meitu Daci un čaklo zemnieku Rolandu, saprotošo vīru Pēteri. Savukārt pēdējos gados sieviešu klubu „Ābele” esmu uztvērusi kā lielu, draudzīgu, satīcīgu un jauku ģimeni, kur var gūt daudz jaunu atziņu, parunāties par sev interesējošiem jautājumiem, padalīties ar dažādām ēdienu receptēm, svinēt kopīgus svētkus, vienkārši labi pavadīt laiku.

Ko no izdarītā visvairāk jānožēlo?

Zinu, cik daudz pacietības vajag, lai atšķetinātu mezglus, un man tas vienmēr bijis azarts – atsiet katru samezģojumu. Dzīvē ne vienmēr, kad sapinķerējas un emocijas iet pa priekšu, izdodas laikā

mezģlus atsiet, bet vienmēr tomēr jāpiedomā, ka nevar tos atstāt neatšķetinātus. Un saraut pavedienu gan nekad nevajag!

Kurā dzīves posmā Tu gribētu atgriezties, ja būtu šāda iespēja?

Jaunībā, jo tad bija lielas izmaiņas dzīvē – ieceļot no Baltkrievijas Urbānu ciema Latvijā, Pamatu ciema „Aizezerē”, kur blakus spoguļojās ezers, krastā uzplauka neredzēti ziediņi – baltās vizbulītes, īsta laime bija vasarā aiziet uz sev vien zināmu meža zemenišu vietu, patupēt pie jāņogu krūma, ja sakārojās ko garšīgu,

baltie bērzi un jaukā, maigā daba.

Vēlējums sev dzimšanas dienā!

Lai pēc iespējas ilgāk ar mani draugos ir veselais saprāts un skaidrais prāts, veselība! Lai līdz maniem pēdējiem soļiem tas mani nepamet!

Tava „Ābeļu” komanda

Maruta Oša

Tev laika apcirkņos
Ir dārgumu tāds krājums,
Ka pašai lepnums
Un vēl citiem tiek,
No mūsu dvēseliskā siltuma
Lai Tavi gadu sniegi kūst
Un, vijot tālāk mūža pavedienu,
No mūsu mīlestības
Sirds lai spēku gūst!

Īstenībā viss ir tik vienkārši – būt! Būt 70 gadus dzīves vidū un 50 gadus Mētrienā – dzīvot, strādāt un priecāties, darboties Rīgā apgūtajā sirdij tīkamā kultūras kopšanas laukā tautas namā un ciema bibliotēkā.

Atceros to saulaino augusta dienu 1968. gada vasarā, kad satikāmies pie kantora ēkas. Tu atzinies, ka ieradusies strādāt kultūras namā. Aizgājām to apskatīt. Tu biji ieinteresēta par visu, jo vajadzēja sagatavot diplomdarba izrādi, kas arī teicami izdevās un diploms rokā. Turpinājās bezgala radošs, dodošs un bagātinošs darbs sev un citiem ar pašdarbības kolektīviem tautas namā, pēc tam ar lasītājiem, autoriem un radošām personībām pagasta bibliotēkā. Sekoja nopietns darbs pie pagasta ievērojamāko cilvēku dzimto vietu izpētes un apzināšanas un piemiņas ozolu iestādīšanas un vēl, un vēl...

Mīļā Maruta! No sirds un dvēseles mēs sakām Tev mīļus paldies par nesavtīgo dāsnumu, sirds bagātību un sirsnību, ar ko esi dalījies ar mums visos šos kopā pavadītos gadus. Arī mēs kļuvām bagātākas. Paldies!

Gadi radina radīt
tagad un tūlīt
vieglākas gaismas
gudrākas grumbas negaidīt
gadi radina būt bitēm
pļavu puķēs kas krīt
Pirms nāk laipnāki vēji
pirms nāk saule noglāstīt
gadi radina radīt
tagad un tūlīt
gadi vien tāpēc tik ātri
cits pēc cita rit.

(Uldis Auseklis)

Izturību un veiksmi, Maruta!

Laima un Valentīna

Vārda dienas svinības pie ezera lielā akmens.

Maruta un Laima kādā pasākumā 70-gados.

60-gado beigās. Mašīnu tehniskās apskates vērotājas.

Maruta 2010. gada 23. aprīlī pie iestādītās atzinības liepas par viņas nesavtīgo darbu bibliotēkā mētrieniešu labā 30 gadu garumā.

70 gadi – tas ir tik daudz, bet reizē arī tik maz. Tikai nevajag skatīties spogulī un viss ir tāpat kā jaunībā. Atceros tavus rīkotos pasākumus kultūras namā un balles pēc tam. Arī interesantos pasākumos bibliotēkā: sevišķi jautrs izvērtās tavs rīkotais pasākums, kurā pa otrā stāva logu bibliotēkā iekāpa Karlsons (Marga Gruņina). Nu kurš gan cits to varētu izdomāt, ja ne Maruta!

Paldies par nodzīvotajiem gadiem, ko pavadīji kopā ar manu brāli Valdi. Paldies par to! Atceros kopā svinētās dzimšanas un vārda dienas. Palikušas atmiņā mūsu vārdadienas 7. un 9. jūlijā, ko svinējām ezermalā pie lielā akmens. Tas nekas, ka bijām slapji, jo bijām laimīgi un jauni.

Arī tava martā sūtītā vēstule mani dziļi aizkustināja – paldies par to.

Atmiņa paliks šā gada 1. aprīlis, jo pirmo reizi biju Latgales vēstniecībā GORS.

Lai gadi nākamie
Viegliem soļiem nāk,
Dodot veselību, stiprumu
Un prieka daudz.

Zaiga

Pirmā iepazīšanās ar Marutu man bija ciema bibliotēkā, kad mācījos Mētrienas pamatskolā. Tāda zināma bijība un cieņa pret zinošo un gudro bibliotekāri, kas vienmēr ieteica, ko palasīt. Un kurš gan varēja tad iedomāties, ka Maruta man reiz mācīs tapt par bibliotekāri? Ar gadiem bijība gan mazinājusies, bet saglabājusies cieņa Vienmēr atbalstoša, pretim nākoša, prasīga, pirmām kārtām

pret sevi un tad pret citiem – tāda ir Maruta. Cilvēks, uz kuru var pajauties un kurš vienmēr tur doto vārdu. Pati būdama emocionāla un inteligenta, prot prasmīgi izvilināt emocijas no citiem, jo kurš gan ir aizgājis no Marutas rīkotajiem pasākumiem vienaldzīgs?! Un kā gan savādāk, jo pati Maruta nav no tiem vienaldzīgajiem vai remdenajiem, bet gan saka ko domā un ļaunuma akmeni azotē netur... Toties māc saskatīt skaisto un gaišo arī pelēkā dienā un dzīvo ar humoru. Atliek vien Marutai novēlēt veselību!!!

Jolanta

cik maz man vajag: iemērkot otu šai zilgmē kuru atvēl Dievs nav jāpūlas lai uzgleznotu kas dvēselē man atklājies kur mūžam pastāv viena aina ko izteikt nespēšu nekad ne tādēļ ka tā brīnumaina bet tādēļ ka tas esmu pats bērns mātes miesās kuram smaidot trīs sargeņģeļi blakus stāv to dzīvi ilgodamies gaidot kam otras līdzīgas vairs nav ai, Dievs, jel neskaud manu otu! vai varbūt zilgmes tev ir zēl? bet diez vai otreiz uzgleznotu pats savu dvēseli es vēl

(Leons Briedis)

Skaists un gadiem bagāts mūžs

Šogad pavasaris atnāca ziemā – marta pirmajā pusē. Šī pavasarīgā atmošanās dabā raksturo arī **Birutas Upītes** dzimšanas dienu – 1929. gada 9. martu.

Šogad nosvinēta jau deviņdesmitā jubileja. Birutiņa – kā viņu mīļi dēvē visi kaimiņi, ir jaukākais, atsaucīgākais un izpalīdzīgākais cilvēks, ko pazīstu. Un kā gan nepieminēt Birutiņas saimnieces „ķērienu” un lielisko humora izjūtu un anekdošu stāstītājas talantu! Tā varētu saukt un saukt viņas labās īpašības...

Birutai patīk strādāt dārzā. Viņa no sirds priecājas par katru ziedu, kas uzdzied viņas puķu dobē. Tomēr gadi ir uzlikuši arī rūpes par veselību. Mans novēlējums Birutiņai:

Šī skaistā pasaule no Dieva
Ir dota viņas dzīves priekam
Tik vienam mūžam iedota
Un gadi pūru pieloka.

Maruta "Akordos"

Arī mēs – lasām un vērtējam!

SKOLAS ZIŅAS

Noslēgusies „Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija 2018”, ar Lielajiem Lasīšanas svētkiem Rīgā, kurā tika sveikti lasītāko grāmatu autori, tulkotāji, ilustratori, izdevēji.

Lasītveicināšanas programmā, ko atbalsta Kultūras ministrija un Latvijas Nacionālā bibliotēka, piedalījās dažāda vecuma bērni un jaunieši no visas Latvijas un diasporcentriem ārzemēs.

Kopš 2012. gada tajā piedalās arī pieaugušie – vecāki, vecvecāki, skolotāji.

2018. gadā ieteiktās grāmatas lasīja un vērtēja arī Mētrienas pamatskolas 16 skolēni. Prieks, ka „Žūrijas” darbu atbalstīja arī skolēnu vecāki.

Paldies visiem čaklajiem lasītājiem. Lai lasītprīeks Jums neapsīkst arī turpmāk!

Bērnu žūrijas dalībnieki un skolas bibliotekāre Ārija Jaško.

**Ārija Jaško, Mētrienas pamatskolas bibliotekāre
Līgas Pastares foto**

Ir katram ziedam sava rāsas pērle,
Kas visās varavīksnes krāsās mirdz.
Kā gribētos to satvert saules starā,
Un dāvināt to Tev no visas sirds!

Mīļi sveicam **Birutu Upīti**
skaistajā jubilejā!
Vēlam veselību un izturību!
„Mežrožu” mājas iedzīvotāji

to daļiņu ko glabā tava sirds
cel debesīs lai Dieva gaismā mirdz
tā daļiņa ko sargā tava sirds

un gaiša diena tevī atvērs skatu
ar gaišām domām debesīs tev
piepildīs

to sīko daļiņu ko atrod tava sirds

cel plaukstās debesīs
tā tevī spoži mirdz
pavisam vienkārši
ir veidots Visums šis...

/Inese Tora/

Pavasariņus sveicienus sūtām
Marutai Ošai skaistajā jubilejā!

Bijušie kaimiņi „Mežrozēs”

Atļauj šodien saviem gadiem ziedēt
Kā ziedlapiņām, kuras saulē plaukst,
Atļauj šodien saviem gadiem skanēt
Kā melodijai, kura sirdī šalc.

Ļauj kādam sapnim šodien
zvaigznēs mirdzēt,

Lai dienu skrejā tie pie tevis trauc!

/A. Āre/

Sieviešu klubīņš „Ābele” sveic
Māriti Siliņu
dzimšanas dienā!

BIBLIOTĒKAS ZIŅAS

No 23. līdz 27. aprīlim
visā Latvijā

BIBLIOTĒKU NEDĒĻA!

Arī Mētrienas pagasta bibliotēka aicina
uz pasākumiem:

24. aprīli – Radošā darbnīca
Mētrienas pagasta bibliotēkā

26. aprīli – Grāmatu svētki Madonā

27. aprīli – Jubilejas ozolu
sakopšanas talka

Precīzāka informācija tiks izziņota!

21.aprīlī

Mētrienas tautas namā

19:00 Lieldienu koncerts

21:00 Balle kopā ar
Skuju ģimeni

leēja 3.00 EUR

Piedalāmie izstādē

Annija Ivāna ar darbu MANTRA.

Mētrienas pamatskolas skolēni An-
nija Ivāna, Samanta Kraukle un Rinalds
Ilgsalietis piedalās kokapstrādes pulciņu
darbu izstādē Madonas novada pašvaldī-
bas ēkā Saieta laukumā 1. Skolotājs Gu-
nārs Tālzemis.

Solvitas Stulpiņas foto

Skolotājs Gunārs Tālzemis ar audzēkņu darbiem.

24. aprīlī plkst. 15.00

Mētrienas pagasta bibliotēkā
RADOŠĀ DARBŅICĀ

Fraktālā zīmēšana
„Dialogs ar sevi”

Nodarbības vadīs Madara

Izdevējs – Mētrienas pagasta pārvalde.
Reģ. Nr. 90000054731, pagasta pārvaldes
tālr. 64826031, 64826033, fakss 64826031.

Avīzes redaktore Solvita Stulpiņa.
Redkolēģija – Valda Otvare, Jolanta Vītola,
Līga Pastare, Marija Beģe-Begge,
Vallija Sīpola, Eleonora Rimša,
Ilmārs Grudulis.

Iespiests SIA “Erante” tipogrāfijā.
Tālr. 25767030